

Sygn. akt III CNP 53/07

POSTANOWIENIE

Dnia 25 lipca 2007 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Iwona Koper

w sprawie z powództwa Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Szpitala [...]

przeciwko Narodowemu Funduszowi Zdrowia Małopolskiemu Oddziałowi Wojewódzkiemu w Krakowie oraz Skarbowi Państwa reprezentowanemu przez Ministra Finansów i Ministra Zdrowia

o zapłatę ,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 25 lipca 2007 r.,

na skutek skargi strony powodowej

o stwierdzenie niezgodności z prawem

prawomocnego wyroku Sądu Apelacyjnego w K.

z dnia 10 marca 2005 r.,

odrzuca skargę i nie obciąża strony powodowej kosztami postępowania wywołanego skargą.

Uzasadnienie

Wyrokiem z dnia 10 marca 2005 r. Sąd Apelacyjny oddalił apelację Samodzielnego Publicznego Zakładu Opieki Zdrowotnej Szpitala [...] od wyroku sądu Okręgowego w K. z dnia 27 września 2004 r.

Wyrok Sądu Apelacyjnego powód zaskarżył skargą o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia, nie wnosząc wcześniej kasacji. Podnosił, że w sprawie zachodzą przesłanki zastosowania art. 424¹ § 2 k.p.c.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 424¹ § 1 k.p.c., skarga o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia przysługuje od prawomocnego orzeczenia sądu drugiej instancji kończącego postępowanie w sprawie, gdy przez jego wydanie stronie została wyrządzona szkoda, a zmiana lub uchylenie tego orzeczenia w drodze przysługujących stronie środków prawnych nie było i nie jest możliwe. Przepis ten wyraża zasadę, że przesłanką dopuszczalności skargi o stwierdzenie niezgodności z prawem prawomocnego orzeczenia jest wykorzystanie przez stronę przysługujących jej środków prawnych. Wyjątek od wskazanej zasady przewiduje art. 424¹ § 2 k.p.c., który w sytuacji, gdy strona nie skorzystała z przysługujących jej środków prawnych, dopuszczalność skargi od orzeczenia sądu pierwszej lub drugiej instancji uzależnia od kumulatywnego spełnienia dwóch przesłanek: istnienia wyjątkowego wypadku oraz występowania niezgodności z prawem o kwalifikowanym charakterze, wynikającej z naruszenia podstawowych zasad porządku prawnego lub konstytucyjnych wolności albo praw człowieka i obywatela (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 2 lutego 2006 r., I CNP 4/06, OSNC 2006, nr 6, poz. 113). Wniesienie skargi od orzeczenia sądu pierwszej instancji na podstawie art. 424¹ § 2 k.p.c. nie jest jednak dopuszczalne, jeżeli możliwa jest zmiana lub uchylenie orzeczenia w drodze innych przysługujących stronie środków prawnych.

W przedmiotowej sprawie wyjątkowy wypadek, o którym mowa w art. 424¹ § 2 nie występuje. Zaniechanie przez powoda, korzystającego w postępowaniu apelacyjnym z profesjonalnego zastępstwa procesowego, z wniesienia kasacji

ocenić należy, przy braku w skardze twierdzeń uzasadniających odmienne stanowisko, jako świadomą rezygnację z kontynuowania procesu. Nieskorzystanie przez powoda z przysługującego mu prawa do wniesienia kasacji nie może być więc zakwalifikowane jako przypadek wyjątkowy w rozumieniu art. 424¹ § 2 k.p.c. Kwalifikacja tak wiąże się z sytuacjami szczególnymi, w których strona nie mogła skorzystać ze środka zaskarżenia np. z powodu ciężkiej choroby, klęski żywiołowej, katastrofy (postanowienie SN z dnia 2 lutego 2006 r., I CNP 4/06, OSNC 2006, nr 6, poz. 113).

Z tych przyczyn Sąd Najwyższy, na podstawie art. 424⁸ § 1 k.p.c. odrzucił skargę oraz na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1, 398²¹ oraz 424¹² k.p.c. orzekł o kosztach postępowania.